

Dokument z posiedzenia

A9-0330/2021

22.11.2021

SPRAWOZDANIE

w sprawie wpływu przestępczości zorganizowanej na zasoby własne UE i na niewłaściwe wykorzystywanie funduszy unijnych, ze szczególnym uwzględnieniem zarządzania dzielonego z perspektywy audytu i kontroli (2020/2221(INI))

dla Komisji Kontroli Budżetowej

Sprawozdawca: Tomáš Zdechovský

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI	20
OPINIA KOMISJI WOLNOŚCI OBYWATELSKICH, SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH	27
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ.....	34
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	35

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie wpływu przestępczości zorganizowanej na zasoby własne UE i na niewłaściwe wykorzystywanie funduszy unijnych, ze szczególnym uwzględnieniem zarządzania dzielonego z perspektywy audytu i kontroli
(2020/2221(INI))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 310, 317 i 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (dyrektywa PIF)¹,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE²,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012³,
- uwzględniając sprawozdania OLAF za 2019 i 2020 r. oraz sprawozdania roczne z działalności Komitetu Nadzoru OLAF za 2019 i 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 01/2019 pt. „Zwalczanie nadużyć finansowych w wydatkowaniu środków UE – konieczne jest podjęcie działań”,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 06/2019 pt. „Zwalczanie nadużyć finansowych w wydatkowaniu środków UE w obszarze spójności – instytucje zarządzające powinny usprawnić wykrywanie, reagowanie i koordynację działań”,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne ETO nr 13/2021 pt. „Działania UE na rzecz zwalczania prania pieniędzy w sektorze bankowym pozostają rozproszone i nie są wdrażane w wystarczającym stopniu”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 kwietnia 2019 r. „Strategia Komisji

¹ Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29.

² Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43.

³ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

w zakresie zwalczania nadużyć finansowych – wzmoczenie działań w celu ochrony budżetu UE” (COM(2019)0196) i dołączony do niego dokument roboczy służb Komisji „Ocena ryzyka nadużyć finansowych” (SWD(2019)0171),

- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 września 2020 r. pt. „31. sprawozdanie roczne dotyczące ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej i zwalczania nadużyć finansowych (2019 r.)” (sprawozdanie o ochronie interesów finansowych UE) (COM(2020)0363) oraz dołączone do niego dokumenty robocze służb Komisji (SWD(2020)0156, SWD(2020)0157, SWD(2020)0158, SWD(2020)0159 i SWD(2020)0160),
- uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Unijny program zwalczania nadużyć finansowych i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 250/2014⁴,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO)⁵,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1798 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie powołania Europejskiego Prokuratora Generalnego w Prokuraturze Europejskiej⁶,
- uwzględniając art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz Protokół (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) za 2019 r. pt. „Fraud and corruption in European Structural and Investment Funds – a spotlight on common schemes and preventive actions” [Nadużycia finansowe i korupcja w europejskich funduszach strukturalnych i inwestycyjnych – przegląd wspólnych systemów i działań zapobiegawczych]⁷,
- uwzględniając wytyczne dotyczące krajowych strategii w zakresie zwalczania nadużyć finansowych opracowane przez grupę roboczą ekspertów z państw członkowskich, kierowaną i koordynowaną przez dział ds. nadużyć finansowych, sprawozdawczości i analiz działający w ramach Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁸ opublikowane w dniu 13 grudnia 2016 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie unijnej strategii zwalczania przestępczości zorganizowanej 2021–2025 (COM(2021)0170),
- uwzględniając badanie opublikowane przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej Parlamentu Europejskiego dnia 7 lipca 2021 r. pt. „The

⁴ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0149.

⁵ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1.

⁶ Dz.U. L 274 z 28.10.2019, s. 1.

⁷ <https://www.oecd.org/gov/ethics/prevention-fraud-corruption-european-funds.pdf>

⁸ <https://ec.europa.eu/sfc/sites/default/files/EN-ORI-General%20Guidelines%20on%20National%20Anti-Fraud%20Strategies%20ARES%282016%296943965.pdf>

Impact of Organised Crime on the EU's Financial Interests" [Wpływ przestępczości zorganizowanej na interesy finansowe UE],

- uwzględniając pakiet czterech wniosków ustawodawczych Komisji w sprawie harmonizacji unijnych przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT), opublikowany w dniu 20 lipca 2021 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie ochrony interesów finansowych UE – zwalczanie nadużyć finansowych – sprawozdanie roczne za 2019 r.⁹,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0330/2021),
- A. mając na uwadze, że przestępstwa finansowe i gospodarcze wiążą się z korupcją, nadużyciami finansowymi, przymusem, przemocą, ze złą wiarą, z utrudnianiem działania wymiaru sprawiedliwości i zastraszaniem w celu uzyskania nieuczciwego zysku, a środki pieniężne pochodzące z nielegalnej działalności ukrywa się przez pranie pieniędzy i ewentualnie umożliwia ich dalsze wykorzystanie do nielegalnych celów, w tym do finansowania terroryzmu;
- B. mając na uwadze, że zdaniem Europejskiego Trybunału Obrachunkowego kwestii zapobiegania nadużyciom finansowym nie poświęcono wystarczającej uwagi, a Komisja nie dysponuje wyczerpującymi informacjami na temat skali, charakteru i przyczyn nadużyć finansowych;
- C. mając na uwadze wzrost liczby zorganizowanych grup przestępczych, często o zasięgu transgranicznym, działających na terenie UE; mając na uwadze, że zjawisko to staje się coraz bardziej złożone ze względu na nowe rynki przestępcze i nowe sposoby działania, które pojawiają się wraz z postępującą globalizacją i rozwojem nowych technologii; mając na uwadze, że organizacje typu mafijnego wykazują szczególną aktywność w przechwytywaniu funduszy europejskich w różnych państwach członkowskich;
- D. mając na uwadze, że dostępna technologia daje nowe możliwości wykrywania i monitorowania, usprawniając przy tym pracę organów śledczych i umożliwiając tworzenie bardziej inteligentnych środków egzekwowania prawa;

Fundusze unijne dotknięte skutkami przestępczości zorganizowanej

1. podkreśla, że organizacje przestępcze dowiodły, że potrafią przenikać głęboko do struktur społecznych, politycznych, finansowych, gospodarczych, biznesowych i administracyjnych państw członkowskich i prac w legalnej gospodarce ogromne dochody z przestępstw, w tym tych naruszających interesy finansowe UE, co stanowi poważne zagrożenie dla swobód obywateli UE; w tym kontekście podkreśla również, że

⁹ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0337.

przestępczość zorganizowana poważnie zagraża demokracji i praworządności, a walka z korupcją i przenikaniem przestępczości zorganizowanej do legalnej gospodarki ma zasadnicze znaczenie, aby zagwarantować równe traktowanie wobec prawa, chronić prawa i dobrobyt obywateli, zapobiegać nadużyciom oraz pociągać do odpowiedzialności osoby sprawujące urzędy publiczne; uważa, że niezbędną jest wspólna, skoordynowana reakcja UE i jej państw członkowskich;

2. zauważa, że nadużycia finansowe w zakresie dochodów, w tym oszustwa celne, to dziedzina, w której szkody wyrządzone przez przestępczość zorganizowaną są szczególnie poważne; zauważa, że oszustwa są istotnym elementem nadużyć po stronie dochodów; zauważa, że ten rodzaj oszustwa często popełnia się przez fałszowanie zgłoszeń przywozowych, używanie fałszywych dokumentów do zgłaszania towarów oraz fałszywe deklarowanie pochodzenia towarów w celu obejścia cel antydumpingowych UE; zauważa, że Europejski Trybunał Obrachunkowy zwrócił ostatnio uwagę na niedociągnięcia w ustawodawstwie w zakresie kontroli celnych oraz w jego stosowaniu, które to niedociągnięcia prowadzą do niedostatecznej harmonizacji, oceny ryzyka i wymiany informacji w całej Unii i między państwami członkowskimi; wyraża zaniepokojenie, że stwarza to przestępczości zorganizowanej możliwość, by wykorzystywać słabości istniejącego systemu i defraudować dochody Unii i jej państw członkowskich; zauważa, że oszustwa celne popełnia się również często przez zaniżanie deklarowanej wartości towarów przywożonych do UE, dzięki czemu oszuści mogą uniknąć płacenia wyższych stawek cel przywozowych; stwierdza, że mechanizmy zaniżania wartości badane przez OLAF w ostatnich latach dotyczą głównie towarów przywożonych z Chin; z zadowoleniem przyjmuje prace wykonane przez OLAF w ramach dochodzeń w tych sprawach, co zmniejszyło szacowane straty w budżecie UE z ponad 1 mld EUR w 2017 r. do 180 mln EUR w 2020 r.¹⁰; podkreśla, że niezależnie od tych pozytywnych zmian należy kontynuować walkę z oszustwami związanymi z zaniżaniem wartości, ponieważ systemy oszustw ewoluują wraz z rozwojem nowych technologii, w szczególności w dziedzinie handlu elektronicznego;
3. zauważa, że oszustwa związane z podatkiem od wartości dodanej (VAT) stanowią kolejny istotny element nadużyć finansowych w zakresie dochodów; zauważa, że oszustwo związane z VAT definiuje się jako unikanie płacenia podatku VAT lub oszukańcze ubieganie się o zwrot tego podatku od organów krajowych w następstwie nielegalnego łańcucha transakcji; zauważa, że najczęstszymi formami oszustw związanych z VAT są wewnątrzspółnotowe oszustwa typu „znikający podatek”, oszustwa w handlu elektronicznym oraz oszustwa związane z procedurą celną 42; zwraca uwagę, że wśród sektorów najbardziej zagrożonych oszustwami związanymi z VAT jest branża paliwowa, w której siatki przestępcze nadużywają przepisów przewidujących zwolnienie z VAT i różnic cenowych między różnymi rodzajami paliw, co powoduje znaczne straty w dochodach podatkowych; wyraża zaniepokojenie faktem, że dowiedziono, iż grupy przestępcze wymieniają się wiedzą, informacjami oraz danymi wywiadowczymi w dziedzinie oszustw związanych z VAT oraz szeroko wykorzystują nowe technologie, alternatywne kryptowaluty i braki w legalnych strukturach biznesowych w celu rozszerzenia i ukrycia działalności przestępczej, by generować wielomiliardowe zyski z oszustw związanych z VAT; podkreśla, że zgodnie z oceną Europolu dotyczącą zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością w

¹⁰ Sprawozdanie OLAF-u za 2020 r.

Unii Europejskiej (SOCTA) z 2021 r. oszustwa związane z VAT popełniają osoby dobrze znające system VAT, przepisy i procedury podatkowe; wyraża ubolewanie z powodu słabości systemowych obecnego wewnątrzspółnotowego systemu VAT oraz niewystarczającej wymiany informacji między państwami członkowskimi;

4. wyraża ubolewanie, że dotacje są obszarem dotkniętym nadużyciami finansowymi po stronie wydatków w budżecie ogólnym; z głębokim niepokojem zauważa, że według sprawozdań Europolu liczba takich przypadków na przestrzeni lat stale rośnie; zauważa, że oszustwa związane z dotacjami mają miejsce w wielu obszarach wydatków UE, takich jak polityka rolna, polityka spójności, badania i rozwój oraz polityka w dziedzinie środowiska; zauważa z niepokojem, że oszukańcze wnioski o dotacje i przetargi UE opierają się zazwyczaj na fałszywych deklaracjach, sprawozdaniach z postępów i fakturach; zwraca uwagę, że wiele tego rodzaju oszustw jest dokonywanych przez zorganizowane grupy przestępcze, w tym grupy typu mafijnego;
5. zauważa, że przestępczość zorganizowana wiąże się nie tylko z oczywistymi zagrożeniami dla porządku publicznego i bezpieczeństwa wynikającymi z typowych dla organizacji przestępczych przejawów przemocy, ale także z równie poważnymi zagrożeniami w formie wkraczania do legalnej gospodarki oraz powiązanego postępowania korupcyjnego wobec urzędników państwowych i będącego jego skutkiem przenikania do instytucji i administracji publicznej; ponownie apeluje do UE, aby bezzwłocznie uzyskała status pełnoprawnego członka Grupy Państw przeciwko Korupcji (GRECO); podkreśla, że należy zapewnić wystarczające zasoby systemowi sądownictwa oraz spójnie wykorzystywać wszystkie dostępne narzędzia we wszystkich państwach członkowskich, aby wykrywać i zwalczać nadużycia finansowe oraz przestępstwa finansowe i gospodarcze;
6. podkreśla, że wspólna polityka rolna (WPR) jest największym elementem składowym budżetu UE, odpowiadającym za 31 % całkowitych wydatków budżetowych na lata 2021–2027; podkreśla kluczową rolę właściwie funkcjonujących systemów kontroli WPR na szczeblu europejskim i krajowym w zapewnieniu skutecznej ochrony interesów finansowych UE i jej obywateli przed wszelkimi nadużyciami funduszy UE; zwraca uwagę na szczególny wpływ, jaki wywiera przestępczość zorganizowana na niewłaściwe wykorzystanie funduszy w ramach WPR; ponownie wyraża zaniepokojenie faktem, że obecna struktura dotacji w ramach WPR przyczynia się do masowego wykupu i dzierżawy ziemi przez struktury przestępcze i oligarchiczne; podkreśla, że struktury oligarchiczne w porównaniu z zorganizowanymi grupami przestępczymi są równie lub bardziej szkodliwe finansowo dla WPR oraz że identyfikacja tych struktur ma zasadnicze znaczenie dla ochrony osób faktycznie prowadzących działalność rolniczą; podkreśla, że rolnicy muszą być chronieni przed zastraszaniem ze strony grup przestępczych, które chcą ubiegać się o dotacje do ich gruntów; podkreśla, że ograniczona przejrzystość w połączeniu z korupcją umożliwia organizacjom przestępczym ukrywanie swoich działań i uniemożliwia dotarcie finansowania unijnego do zamierzonych beneficjentów; przypomina, że opracowanie na szczeblu unijnym właściwych instrumentów prawnych, które mają zapobiegać masowemu wykupowi i dzierżawie ziemi, oraz umożliwienie skutecznej wymiany informacji mają kluczowe znaczenie w tym obszarze; zdecydowanie przypomina o potrzebie lepszej współpracy między Komisją a państwami członkowskimi;

7. podkreśla, że utworzenie scentralizowanej i interoperacyjnej bazy danych zawierającej ustandaryzowane dane wysokiej jakości wskazujące bezpośrednich i końcowych beneficjentów unijnych dotacji ma kluczowe znaczenie dla identyfikacji oszustów, sieci przestępczych i struktur oligarchicznych oraz dla zapobiegania nadużywaniu przez nich środków finansowych UE; podkreśla, że taka baza danych znacznie zwiększyłaby zdolność organów ścigania do odzyskiwania niewłaściwie wykorzystanych środków; podkreśla, że aby stworzyć taką bazę danych, należy poprawić interoperacyjność istniejących baz danych na szczeblu krajowym i unijnym; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby współpracowały przy tworzeniu takiej scentralizowanej bazy danych zgodnie z orzeczeniami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości; podkreśla, że informacje muszą mieć odpowiednią jakość i muszą być dostępne w znormalizowanym formacie, tak aby można je było wymieniać i agregować w sposób zautomatyzowany; podkreśla, że beneficjenci muszą posiadać niepowtarzalny identyfikator, który zapewni możliwość ich śledzenia we wszystkich państwach członkowskich i funduszach, niezależnie od metody zarządzania; podkreśla, że wykorzystanie nowych technologii, takich jak całościowe cyfrowe rejestry gruntów, ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia przejrzystości, skutecznego gromadzenia danych i ograniczania ryzyka, co ostatecznie ogranicza możliwości działania oszustów; z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji o szersze stosowanie takich technologii i wzywa wszystkie państwa członkowskie do przyspieszenia wdrażania tych rozwiązań; zwraca uwagę na potrzebę większej kontroli ze strony Komisji lub właściwych agencji, w tym w sektorze hodowlanym, w szczególności nad środkami przyznawanymi w zależności od liczby zwierząt gospodarskich, którą należy odpowiednio weryfikować;
8. zwraca uwagę, że wsparcie dochodów dla rolników ma głównie formę bezpośrednich płatności obszarowych; podkreśla potrzebę bardziej ukierunkowanego wsparcia i lepszej równowagi między dużymi i małymi beneficjentami na szczeblu państw członkowskich; ubolewa, że w nowej WPR stosowanie górnego limitu ma wciąż charakter dobrowolny; wzywa państwa członkowskie do stosowania różnych narzędzi redystrybucyjnych w ramach nowej WPR jako środka przeciwdziałającego niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszy rolnych i umożliwiającego ich sprawiedliwszy podział; krytykuje fakt, że na specjalnym szczycie Rady Europejskiej w lipcu 2020 r. państwa członkowskie jednostronnie postanowiły nie wprowadzać maksymalnych kwot dla osób fizycznych w ramach pierwszego lub drugiego filaru, uprzedzając decyzję w ramach negocjacji trójstronnych w sprawie reformy WPR;
9. podkreśla, że państwa członkowskie są odpowiedzialne za fundusze rolne UE w ramach zarządzania dzielonego z Komisją; podkreśla, że nowy model realizacji i nowe krajowe plany strategiczne mogą stanowić okazję do tego, by wzmocnić środki kontrolne państw członkowskich i Komisji względem dystrybucji funduszy i zarządzania nimi, pod warunkiem że państwa członkowskie dysponują skutecznymi systemami zarządzania i kontroli, a także by uwrażliwić organy odpowiedzialne za udzielanie dotacji na możliwości nadużyć; podkreśla, że zasada jednolitej kontroli powinna pomóc w zmniejszeniu presji na rolników oraz że kontrole nie powinny powodować niepotrzebnych lub dodatkowych obciążeń administracyjnych dla małych i średnich rolników; podkreśla w tym kontekście znaczenie wymiany między europejskimi organami ścigania a organami odpowiedzialnymi za uwalnianie środków finansowych w celu zapewnienia z wyprzedzeniem jak najwyższego poziomu uwrażliwienia na wystąpienie ewentualnych nadużyć;

10. wzywa Komisję do uwrażliwiania państw członkowskich na zjawisko przestępczości zorganizowanej w kontekście uchylania się od opodatkowania, korupcji i nielegalnych praktyk (takich jak „umowy kieszeniowe”) w związku z transakcjami dotyczącymi gruntów, a także do wspierania państw członkowskich w walce z tym przestępstwami;
11. uważa, że należy dołożyć wszelkich starań, by nowy model realizacji WPR nie spowodował zmniejszenia poziomu absorpcji środków WPR przez beneficjentów końcowych w wyniku nieintencjonalnych błędów, braku przejrzystości przepisów lub braku odpowiednich informacji, szczególnie w pierwszym okresie wdrażania;
12. podkreśla potrzebę specjalnie dostosowanego systemu zapobiegania nadużyciom finansowym w celu zapobiegania wszelkim nadużyciom unijnych funduszy rolnych; zwraca uwagę, że chociaż liczba przypadków nadużyć finansowych znacznie się zmniejszyła w ostatnich latach, zwalczanie nadużyć finansowych powinno pozostać priorytetem UE i państw członkowskich; podkreśla, że fundusze UE muszą być odzyskiwane w odpowiednim czasie oraz z zadowoleniem przyjmuje przepisy rozporządzenia horyzontalnego WPR dotyczącego proporcjonalnych kar jako skutecznych środków odstraszających;
13. zauważa, że OLAF jest odpowiedzialny za zwalczanie nadużyć finansowych w płatnościach w ramach WPR oraz że sprawy wszczyna się w oparciu o informacje od państw członkowskich lub doniesieniach od zainteresowanych obywateli, którzy mogą być narażeni na działania odwetowe; podkreśla ponadto, że sprawy prowadzone przez OLAF są wysoce poufne i nie są szeroko nagłaśniane po ich zakończeniu; w związku z tym wzywa do ochrony sygnalistów oraz do wymiany najlepszych praktyk w tej dziedzinie przez organy prowadzące dochodzenia w sprawie nadużyć finansowych w państwach członkowskich;
14. podkreśla potrzebę monitorowania rolnych agencji płatniczych w państwach członkowskich oraz zapewnienia ich formalnej i nieformalnej niezależności, a także dostosowania ich pracy do przepisów UE, przy czym lepszy system kontroli mogą zapewnić m.in. kontrole wyrywkowe na miejscu;
15. podkreśla, że rozporządzenie finansowe, a w szczególności jego art. 61, musi być przestrzegane i wdrażane we wszystkich państwach członkowskich oraz stosowane do wszystkich płatności z funduszy UE, w tym do płatności bezpośrednich w rolnictwie.
16. wzywa Komisję, by zaproponowała ustanowienie scentralizowanego unijnego mechanizmu składania skarg, aby wspierać osoby dotknięte nieuczciwymi praktykami zawłaszczania ziemi i zastraszaniem przez organizacje przestępcze przez umożliwienie takim osobom szybkiego wnoszenia skarg do Komisji;
17. apeluje do państw członkowskich, aby szybko wdrożyły dyrektywę (UE) 2019/1937 w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii¹¹ (dyrektywa o ochronie sygnalistów) oraz uwzględniły gwarancje prawne dla osób fizycznych i niezależnych organów ujawniających korupcję, w tym dziennikarzy, sygnalistów, niezależnych mediów i organizacji pozarządowych walczących z korupcją; apeluje do wszystkich państw członkowskich, aby ustanowiły kompleksowe ramy ochrony sygnalistów;

¹¹ Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17.

podkreśla, że jest to pilny postulat, biorąc pod uwagę doniesienia o coraz częstszych fizycznych atakach na dziennikarzy, wzroście liczby strategicznych powództw zmierzających do stłumienia debaty publicznej (powództw typu SLAPP) oraz stosowanych w niektórych państwach członkowskich przepisach bezpieczeństwa umożliwiających postępowanie w trybie przyspieszonym, w których za przestępstwo uznaje się rozpowszechnianie wizerunków lub danych funkcjonariuszy organów ścigania, co utrudnia pracę dziennikarską i pociąganie do odpowiedzialności władz krajowych;

18. z zaniepokojeniem odnotowuje, że Komisja i OLAF uznały nadużycia finansowe w obszarze przetargów i udzielania zamówień publicznych za tendencję dominującą wśród oszustów; zauważa, że zmloty między osobami i organizacjami, wykorzystywanie sfałszowanych faktur, tworzenie fałszywych firm i referencji oraz przekierowywanie środków finansowych z ich pierwotnego przeznaczenia to powszechne formy oszustw w procedurach zamówień publicznych; zwraca uwagę, że przypadki nadużyć finansowych często mają charakter ponadnarodowy i mogą obejmować kilka krajów (zarówno z UE, jak i spoza niej), co utrudnia ich wykrywanie i zwalczanie; wyraża ubolewanie, że w wielu państwach członkowskich nie ma szczegółowych przepisów dotyczących przestępczości zorganizowanej; podkreśla, że terminowa współpraca między krajowymi organami ścigania jest kluczowym elementem skutecznej reakcji na przestępczość międzynarodową; apeluje do właściwych organów unijnych i krajowych o poprawę interoperacyjności systemów, co ułatwi szybką wymianę informacji i usprawni współpracę oraz wspólne operacje zwalczania międzynarodowej przestępczości zorganizowanej; w związku z tym wzywa do wzmocnienia transnarodowego charakteru walki z oszustwami i do harmonizacji prawa karnego w państwach członkowskich w celu zwalczania przestępczości zorganizowanej, gdyż ma to zasadnicze znaczenie; zachęca Komisję do opracowania ram wspólnych przepisów, które pozwoliłyby państwom członkowskim na przeniesienie postępowania karnego do innego państwa członkowskiego w celu uniknięcia równoległych dochodzeń;
19. zwraca uwagę, że pandemia COVID-19 tworzy nowe możliwości dla oszustów i przestępczości zorganizowanej; z zaniepokojeniem odnotowuje, że Europol zaobserwował nasilenie działalności przestępczej związanej z pandemią COVID-19 w formie cyberprzestępczości, nadużyć finansowych i fałszerstwa, w tym fałszerstwa materiałów sanitarnych i środków ochrony indywidualnej; przywołuje, jako jeden z wielu szkodliwych przypadków, oszustwa i fałszywe oferty dotyczące szczepionek wykryte przez kraje UE, w ramach których oszuści próbowali sprzedać ponad 1,1 mld dawek szczepionek za całkowitą kwotę ponad 15,4 mld euro; podkreśla, że zagrożenie nielegalną sprzedażą fałszywych cyfrowych zaświadczeń COVID-19 szybko rośnie, czego liczne przykłady odnotowano w kilku państwach członkowskich;
20. wyraża zaniepokojenie oceną zawartą w sprawozdaniu o ochronie interesów finansowych UE, w którym stwierdzono, że w 2019 r. siedem państw członkowskich wykryło nadużycia finansowe związane z infrastrukturą zdrowotną, a także że infrastruktura zdrowotna została szczególnie dotknięta naruszeniami przepisów dotyczących zamówień publicznych; zwraca uwagę, że uzależnienie od procedur w zakresie zamówień publicznych w sytuacjach nadzwyczajnych w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19 mogło pogłębić te problemy; podkreśla, że procedury

kryzysowe muszą spełniać te same standardy przejrzystości i rozliczalności, co procedury zwykłe; apeluje do Komisji i organów państw członkowskich o uzupełnienie tych procedur przez wykorzystanie narzędzi ograniczających ryzyko i koncentrowanie się na zapobieganiu, a także przez kompleksowe kontrole i nadzór ex post;

21. wyraża poważne zaniepokojenie prognozami Europolu, według których recesja gospodarcza będąca następstwem pandemii stworzy nowe możliwości dla rozwoju przestępczości zorganizowanej; ostrzega, że ze względu na to, iż przestępczość zorganizowana podąża za pieniędzmi, bezprecedensowy wzrost wydatków UE w kontekście planu odbudowy NextGenerationEU niesie za sobą duże ryzyko niewłaściwego wykorzystania środków przez przestępczość zorganizowaną; podkreśla, że temu bezprecedensowemu wzrostowi wydatków muszą towarzyszyć odpowiednie środki dla właściwych instytucji, które tworzą unijne i krajowe ramy walki z korupcją, nadużyciami finansowymi i przestępczością zorganizowaną; przypomina w związku z tym, że stosowanie nowych technologii, takich jak baza danych Arachne oraz system wczesnego wykrywania i wykluczania, powinno stać się obowiązkowym elementem wykonania budżetu UE; ponownie wzywa Radę do wyrażenia zgody na dodanie 40 stanowisk audytorskich w Trybunale Obrachunkowym oraz ponawia apel do OLAF-u i Prokuratury Europejskiej o przeznaczanie wystarczających środków na wykrywanie i ściganie działalności przestępczej wymierzonej w NextGenerationEU;
22. podkreśla, że przestępczość zorganizowana, w szczególności przestępczość typu mafijnego, już w przeszłości obierała za cel działalność w sektorze energii odnawialnej; ostrzega, że organizacje przestępcze aktywne w tym sektorze mogą z łatwością przechwycić fundusze przeznaczone na transformację ekologiczną, które stanowią znaczny odsetek środków z instrumentu NextGenerationEU;
23. z zaniepokojeniem odnotowuje czynniki ułatwiające przestępczość zorganizowaną, takie jak pranie pieniędzy, cyberprzestępczość, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, podstawianie fikcyjnych właścicieli oraz wykorzystanie przedsiębiorstw „skrzynek pocztowych”; podkreśla, że powyższe działania wywierają wpływ na zdolność władz do skutecznego monitorowania, czy środki UE są wydawane zgodnie ze swoim przeznaczeniem;

Dane szacunkowe dotyczące skutków finansowych przestępczości zorganizowanej

24. wyraża zaniepokojenie, że zadanie polegające na oszacowaniu zakresu i krytyczności wpływu przestępczości zorganizowanej na budżet UE zostało wielokrotnie uznane za bardzo trudne, a nawet niemożliwe do zrealizowania, między innymi z powodu różnych definicji przestępczości zorganizowanej w państwach członkowskich i braku wiarygodnych szacunków w ramach oceny sytuacji, co komplikuje wysiłki na rzecz koordynowania działań oraz prowadzenia dochodzeń i ścigania w poszczególnych przypadkach; wyraża ubolewanie, że Komisja i organy krajowe nie dysponują wiedzą na temat skali, charakteru ani przyczyn nadużyć finansowych, a także że do tej pory nie przeprowadziły spójnej oceny niewykrytych przypadków nadużyć finansowych; podkreśla, że brak wiarygodnych szacunków uniemożliwia dokładną ocenę sytuacji, co utrudnia walkę z przestępczością zorganizowaną; apeluje do właściwych organów krajowych o usprawnienie gromadzenia danych i zwiększenie wiarygodności danych przekazywanych Komisji; apeluje do Komisji o koordynację działań i współpracę z

organami państw członkowskich w celu przeprowadzenia kompleksowej ogólnounijnej oceny rzeczywistych rozmiarów, charakteru i przyczyn nadużyć finansowych, z udziałem właściwych agencji UE i we współpracy z partnerami z krajów sąsiadujących z UE;

25. zauważa, że w sprawozdaniu o ochronie interesów finansowych UE za 2019 r. wymieniono 514 przypadków nieprawidłowości związanych z nadużyciami finansowymi po stronie wydatków o wartości 381,4 mln euro oraz 425 przypadków nieprawidłowości związanych z nadużyciami finansowymi po stronie dochodów o całkowitej wartości 79,7 mln euro; podkreśla, że dane te nie odzwierciedlają rzeczywistej skali nadużyć finansowych, która prawdopodobnie jest znacznie większa; podkreśla ponadto, że nie wszystkie nadużycia finansowe są popełniane przez zorganizowane grupy przestępcze, szczególnie w obszarze wydatków, gdzie nadużycia finansowe są często popełniane przez osoby fizyczne lub przedsiębiorstwa, a nawet może to dotyczyć wysokich rangą urzędników państwowych lub rządowych;
26. zwraca uwagę, że, jak wynika z przeprowadzonych niedawno badań, infiltracja sektora udzielania zamówień publicznych w UE przez przestępczość zorganizowaną dotyczy od 2,7 do 3,6 % całkowitych wydatków; wyraża ubolewanie, że powyższe dane wskazują, iż w latach 2014–2020 mogło dojść do sprzeniewierzenia przez przestępczość zorganizowaną kwoty od 1,9 mld do 2,6 mld euro z Funduszy Spójności UE; zauważa, że choć ograniczenia w zakresie danych mają wpływ na wiarygodność tych szacunków, to dają one jednak obraz skali problemu;
27. z zaniepokojeniem podkreśla, że korupcja jest integralnym elementem niemal wszystkich działań organizacji przestępczych, stanowiącym poważne zagrożenie interesów finansowych UE, oraz że szacowana utrata PKB związana z korupcją wynosi od 170 do 990 mld EUR, przy czym UE ponosi koszty przekraczające 5 mld EUR rocznie tylko w związku z wydatkami wynikającymi z zamówień publicznych¹²;
28. wyraża ubolewanie, że według szacunków Europolu traci się rocznie od 40 do 60 mld euro na rzecz zorganizowanych grup przestępczych na skutek szczególnej formy oszustwa związanego z VAT, jakim jest wewnątrzspółnotowe oszustwo typu „znikający podmiot gospodarczy”; podkreśla, że większość strat z tytułu VAT ponoszą państwa członkowskie, jako że jedynie 0,3 % pobranego podatku VAT przekazuje się do budżetu UE; podkreśla jednak, że zasoby własne oparte na VAT stanowiły w 2019 r. 11,97 % całkowitych dochodów budżetowych UE, co wskazuje na to, że straty z tytułu VAT spowodowane przez działalność organizacji przestępczych wywierają poważny wpływ na dochody UE;

Środki audytu i kontroli przeciwko przestępczości zorganizowanej

29. wyraża ubolewanie, że Komisja stwierdziła braki w swoim sposobie gromadzenia i analizowania danych w zakresie zwalczania nadużyć finansowych, w stosowaniu przez państwa członkowskie systemów sprawozdawczości (takich jak system wczesnego wykrywania i wykluczania oraz baza danych Arachne) oraz w przepływie

¹² Rand Europe, 2016, *The Cost of Non-Europe in the area of Organised Crime and Corruption: Annex II: Corruption* [Koszt braku działań na poziomie europejskim w dziedzinie przestępczości zorganizowanej i korupcji – załącznik II: Korupcja].

informacji; zauważa, że ustawodawstwo UE w zakresie wymiany informacji na temat przestępczości transgranicznej zaktualizowano dopiero niedawno i nie obejmuje ono wszystkich właściwych organów, co utrudnia skuteczną wymianę informacji między organami UE a państwami członkowskimi;

30. uznaje dyrektywę w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (dyrektywa PIF) za ważny krok w kierunku ochrony budżetu UE, jako że podaje ona wspólną definicję czynu zabronionego i niewłaściwego użycia środków pieniężnych, a także przewiduje ujednoczenie sankcji za przestępstwa na szkodę interesów finansowych UE; docenia fakt, że w dyrektywie określono jasne procedury w zakresie sprawozdawczości i prowadzenia dochodzeń, zdefiniowano monitorowanie ram zarządzania ryzykiem nadużyć finansowych oraz wsparto wykorzystanie przez państwa członkowskie informacji, baz danych i analiz danych; z zadowoleniem przyjmuje niedawną ocenę Komisji dotyczącą wdrożenia dyrektywy w sprawie ochrony interesów finansowych UE oraz fakt, że wszystkie państwa członkowskie zgłosiły pełną transpozycję tej dyrektywy¹³; wyraża jednak zaniepokojenie stopniem, w jakim dyrektywa została transponowana do prawa krajowego; przypomina, że Komisja zidentyfikowała problemy związane ze zgodnością w kilku państwach członkowskich; zauważa, że problemy te dotyczą m.in. definicji przestępstw („nadużycie finansowe naruszające interesy finansowe Unii”, „pranie pieniędzy”, „korupcja”, „sprzeniewierzenie”), odpowiedzialności osób prawnych i fizycznych oraz sankcji wobec nich, a także spoczywającego na państwach członkowskich obowiązku corocznego przekazywania Komisji danych statystycznych; zwraca się do państw członkowskich, by w pełni dostosowały przepisy krajowe do wymogów dyrektywy PIF, i apeluje do Komisji o ścisłe monitorowanie przestrzegania przepisów przez państwa członkowskie, gdyż właściwa transpozycja jest ważna, aby Prokuratura Europejska mogła prowadzić skuteczne dochodzenia i ścigać przestępstwa; wzywa Komisję do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w celu zagwarantowania prawidłowej i kompleksowej transpozycji, z możliwością wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego;
31. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Prokuratury Europejskiej, której mandat obejmuje prowadzenie dochodzeń w sprawie przestępstw na szkodę budżetu UE, ich ściganie oraz doprowadzanie sprawców przed sąd, i uznaje ją za ważny element walki z nadużyciami finansowymi i przestępczością zorganizowaną w UE; wzywa do skutecznego finansowania działań i apeluje o odpowiedni przydział zasobów ludzkich dla Prokuratury Europejskiej; uważa rolę EPPO za szczególnie obiecującą w zwalczaniu przestępczości transgranicznej związanej z budżetem Unii, ponieważ władze krajowe w ściganiu przestępstw są ograniczone granicami, a inne organy UE (takie jak Eurojust, Europol i OLAF) nie posiadają wymaganych uprawnień śledczych i prokuratorskich; zauważa, że główne cele mandatu EPPO zostały określone w dyrektywie PIF i obejmują zwalczanie nadużyć w wydatkach i dochodach UE, oszustw związanych z VAT, prania pieniędzy, korupcji i udziału w organizacjach przestępczych; podkreśla, że cele te mają kluczowe znaczenie w walce z przestępczością zorganizowaną, i wierzy, że EPPO będzie skutecznym narzędziem walki z organizacjami przestępczymi, które działają na

¹³ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (COM(2021)0536).

szkodę budżetu UE; ubolewa, że pięć państw członkowskich nie przystąpiło jeszcze do Prokuratury Europejskiej, i wzywa je do podjęcia niezbędnych kroków w celu przystąpienia do EPPO; zanim to nastąpi, wzywa Komisję do zintensyfikowania nadzoru nad tymi państwami członkowskimi oraz ubolewa nad tym, że niektóre państwa, w szczególności Słowenia, nie nominowały delegowanych prokuratorów europejskich, oraz nad znacznymi opóźnieniami w tym zakresie w wielu innych państwach członkowskich; podkreśla, że poważnie osłabia to skuteczność i efektywność ogólnoeuropejskiego zwalczania przez EPPO przestępczości transgranicznej;

32. podkreśla potrzebę skuteczniejszego zwalczania przestępstw przeciwko środowisku o wymiarze transgranicznym, które mają wpływ na różnorodność biologiczną i zasoby naturalne, takich jak nielegalny handel roślinami i zwierzętami, nielegalne pozyskiwanie drewna i handel drewnem, a także nielegalny handel odpadami; wzywa Komisję, by zainicjowała rozszerzenie mandatu Prokuratury Europejskiej w celu objęcia nim transgranicznych przestępstw przeciwko środowisku;
33. ubolewa, że Komisja ustanowiła plan zatrudnienia dla EPPO, który nie pozwala na skuteczne wypełnianie jej mandatu; podkreśla, że aby EPPO mogła realizować główne zadanie, czyli walkę z przestępczością transgraniczną mającą wpływ na budżet UE, niezbędny jest odpowiedni personel; wyraża ubolewanie, że EPPO dysponuje obecnie niewystarczającą liczbą analityków poszczególnych spraw i śledczych finansowych, aby wspierać działalność prokuratorską delegowanych prokuratorów europejskich; ubolewa, że personel operacyjny EPPO koncentruje się obecnie głównie na rejestracji spraw, a nie na ich ściganiu; wyraża ubolewanie, że EPPO poinformowała o pilnym braku dodatkowych wykwalifikowanych ekspertów prawnych i informatycznych, a także personelu administracyjnego, co uniemożliwia sprawne funkcjonowanie; podkreśla, że oprócz 2 tys. spraw rocznie EPPO ma do rozpatrzenia ponad 3 tys. spraw zaległych; wyraża zaniepokojenie, że obciążenie pracą EPPO wzrośnie jeszcze bardziej w nadchodzących latach w świetle bezprecedensowych kwot uruchomionych za pomocą Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) oraz przyspieszenia procedur udzielania zamówień w czasie kryzysu związanego z COVID-19; podkreśla, że przedstawiony przez Komisję plan zatrudnienia w EPPO na rok 2022 jest niewystarczający, aby zaradzić brakom wskazanym przez Prokuraturę; podkreśla, że gdy EPPO będzie w pełni funkcjonalna, korzyści z ochrony budżetu UE przekroczą jej koszty; stanowczo wzywa Komisję do zwiększenia budżetu i liczby wykwalifikowanego personelu do dyspozycji EPPO, tak aby mogła ona w pełni wykorzystać swój potencjał w walce z przestępczością;
34. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie unijnej strategii zwalczania przestępczości zorganizowanej 2021–2025 oraz jej zamiar, by wzmocnić skuteczną i terminową wymianę informacji między organami UE a państwami członkowskimi, np. poprzez ulepszenie interoperacyjności systemów informacyjnych UE oraz zapewnienie połączenia odpowiednich baz danych w obrębie państw członkowskich; docenia zobowiązanie Komisji do usprawnienia współpracy organów ścigania i do pełnego wykorzystania potencjału istniejących narzędzi, takich jak europejska multidyscyplinarna platforma przeciwko zagrożeniom przestępczymi (EMPACT); z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, by ulepszyć wymianę informacji i współpracę między Europolem, Eurojustem i państwami niebędącymi członkami UE;

35. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja kładzie nacisk na zapobieganie przenikaniu przestępczości zorganizowanej do legalnej gospodarki, np. poprzez przegląd unijnych ram przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz istniejących unijnych przepisów antykorupcyjnych; z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji mające na celu dostosowanie organów ścigania do epoki cyfrowej;
36. zauważa, że pranie pieniędzy umożliwia przestępcom utrzymywanie zysków w tajemnicy oraz że oferowanie usług prania pieniędzy samo w sobie stało się dochodową działalnością organizacji przestępczych; podkreśla, że wpływa to znacząco na interesy finansowe Unii i państw członkowskich, ponieważ aż 98 % szacowanych dochodów z działalności przestępczej nie ulega konfiskacie i pozostaje do dyspozycji przestępców; uważa, że walka z praniem pieniędzy ma kluczowe znaczenie dla zapobiegania niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszy przez organizacje przestępcze; jest głęboko zaniepokojony ustaleniami Europejskiego Trybunału Obrachunkowego¹⁴, zgodnie z którymi działania UE mające na celu zapobieganie praniu pieniędzy są rozproszone i słabo skoordynowane, a istniejące ramy prawne są niespójne i wciąż jeszcze nie wdrożono ich w pełni we wszystkich państwach członkowskich, co może być wykorzystywane przez przestępców; wyraża uznanie dla Komisji za nowy pakiet legislacyjny mający na celu przegląd ram przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, będący jednolitym zbiorem przepisów, który stanowi duży krok naprzód w walce z praniem pieniędzy i pozwoli na jednolite stosowanie przepisów w tej dziedzinie;
37. z zadowoleniem przyjmuje w szczególności propozycję utworzenia nowej agencji UE – Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (AMLA) – i podkreśla, że urząd ten musi dysponować odpowiednimi zasobami ludzkimi i finansowymi, aby osiągnąć pełną operacyjność; wyraża ubolewanie, że nie przewiduje się utworzenia AMLA do 2023 r. i że nie będzie on w pełni operacyjny do 2026 r.; podkreśla, że obecne kwestie dotyczące prania pieniędzy i finansowania terroryzmu mają charakter naglący i nie można tracić więcej czasu; wzywa Komisję, by przedstawiła konkretne środki pozwalające na rozwiązywanie obecnych problemów, zanim AMLA stanie się w pełni operacyjny;
38. z zadowoleniem przyjmuje ponadto nowe wnioski Komisji dotyczące kryptoaktywów, w dużej mierze nieuregulowanego sektora szeroko wykorzystywanego przez przestępczość zorganizowaną, która bezkarnie zarządza dużymi przepływami nielegalnych pieniędzy na rynku kryptowalut; przypomina, że anonimowość towarzysząca niektórym kryptowalutom prowadzi do wzrostu ich wykorzystania do celów niezgodnych z prawem; wzywa państwa członkowskie, by zachęcały przedsiębiorstwa zajmujące się kryptowalutami do wykorzystywania narzędzi analizy do oceny potencjalnej działalności przestępczej związanej z adresami przeznaczenia i adresami użytkowników oraz by zapewniały pełne stosowanie przez te przedsiębiorstwa przepisów w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, gdy użytkownicy wymieniają kryptowaluty na prawdziwą walutę; podkreśla, że kryptowaluty muszą podlegać tym samym organom nadzorczym, co waluty tradycyjne;
39. zauważa, że jednostki analityki finansowej (FIU) odgrywają istotną rolę w wykrywaniu

¹⁴ Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 13/2021: „Działania UE na rzecz zwalczania prania pieniędzy w sektorze bankowym pozostają rozproszone i nie są wdrażane w wystarczającym stopniu“.

przypadków transgranicznego prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; zwraca uwagę, że w UE jednostki analityki finansowej działają na szczeblu krajowym oraz że Komisja uznała koordynację i wymianę informacji między krajowymi jednostkami analityki finansowej za niewystarczającą¹⁵; ubolewa, że istnieją różnice w ilości i rodzaju danych wymienianych między FIU; wskazuje, że utrudnia to współpracę między nimi, co z kolei negatywnie wpływa na zdolność FIU do wykrywania i ścigania przestępczości transgranicznej w odpowiednim czasie;

40. wyraża ubolewanie, że krajowe podejścia do zwalczania przestępczości zorganizowanej różnią się znacznie między poszczególnymi państwami członkowskimi pod względem ustawodawstwa, strategii oraz zdolności operacyjnej; zauważa, że jest to częściowo uwarunkowane różnym stopniem przyjęcia i wdrożenia ustawodawstwa UE; wyraża zaniepokojenie zróżnicowaną rolą i możliwościami jednostek koordynujących zwalczanie nadużyć finansowych (AFCOS) w państwach członkowskich, być może dlatego, że prawodawstwo UE nie precyzuje w wystarczającym stopniu ich mandatu, co komplikuje koordynację na szczeblu krajowym i unijnym; wyraża zaniepokojenie faktem, że zwalczanie nadużyć związanych ze środkami finansowymi UE zwykle nie jest traktowane priorytetowo w takim samym stopniu, jak nadużycia dotyczące wydatków krajowych; świadczy o tym fakt, że ponad połowa dochodzeń prowadzonych przez OLAF nie jest kontynuowana przez państwa członkowskie, a jeszcze mniej dochodzeń osiąga etap ścigania; wyraża głębokie ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie stale nie wdrażają zaleceń OLAF-u po zakończeniu dochodzenia i nie wszczynają postępowań sądowych mających na celu odzyskanie zdefraudowanych środków finansowych UE; wzywa Komisję do skorzystania z przysługujących jej prerogatyw i podjęcia środków niezbędnych do zapewnienia terminowego i prawidłowego wdrożenia przepisów UE;
41. wyraża ubolewanie, że jak wskazują niedawne badania, niektóre państwa członkowskie nie przykładają równej wagi do nadużyć związanych ze środkami finansowymi UE i do nadużyć mających wpływ na wydatki krajowe; zauważa, że choć Komisja zachęcała państwa członkowskie do rozwinięcia krajowych strategii zwalczania nadużyć finansowych, to tylko 13 państw członkowskich tego dokonało, przy czym żadne z nich nie skorzystało z modelu przekazanego przez Komisję; z zaniepokojeniem odnotowuje, że te różnice występujące między państwami członkowskimi mogą prowadzić do pojawienia się przeszkód w skutecznej współpracy; w związku z tym wzywa Komisję, by podjęła bardziej zdecydowane działania w celu wprowadzenia przepisów zobowiązujących państwa członkowskie do zapobiegania oszustwom na szkodę UE;

Wnioski

42. wzywa Komisję, by opracowała wspólne podejście na potrzeby oceny wpływu przestępczości zorganizowanej na fundusze EU i oceniła skuteczność środków wprowadzonych, aby rozwiązać ten problem we wszystkich państwach członkowskich; uważa, że terminowa, pełna i skuteczna wymiana informacji ma zasadnicze znaczenie i dlatego ponownie podkreśla znaczenie harmonizacji definicji, co pozwoli na uzyskanie porównywalnych danych między organami UE a państwami członkowskimi dla oszacowania wpływu działań przestępczości zorganizowanej na finanse UE oraz dla

¹⁵ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2021) 190. Ocena skutków dołączona do pakietu dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy, 20.7.2021 r.

szybkiego działania w celu jej zwalczania;

43. wyraża zaniepokojenie, że obecnie obowiązujący system obejmujący zróżnicowane podejścia krajowe uniemożliwia skuteczne, transgraniczne podejście do rozwiązania problemu, co daje przestępcom możliwość kontynuowania działań bez ponoszenia odpowiedzialności; wzywa państwa członkowskie, aby ściśle współpracowały z organami UE oraz między sobą i aby w pełni wykorzystywały narzędzia i służby UE w walce przeciwko przestępczości zorganizowanej w celu zmaksymalizowania wymiany danych i ułatwienia operacji transgranicznych wymierzonych w przestępczość zorganizowaną działającą na szkodę budżetu UE;
44. wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby rozważyły bardziej spójne wykorzystanie wszelkich dostępnych narzędzi do wykrywania i zwalczania nadużyć finansowych, w szczególności platformy internetowej Arachne oraz systemu wczesnego wykrywania i wykluczania; podkreśla, że interoperacyjność Arachne, systemu wczesnego wykrywania i wykluczania oraz instytucjonalnych i krajowych baz danych ma kluczowe znaczenia dla zapewnienia skutecznej wymiany informacji, która ma na celu zapobieganie nadużyciom finansowym na szkodę budżetu UE oraz ich identyfikację; wyraża ubolewanie, że Arachne oraz system wczesnego wykrywania i wykluczania mają obecnie ograniczony zakres, a państwa członkowskie nie mają pełnej wiedzy na ich temat i nie w pełni z nich korzystają; podkreśla w związku z tym, że system wczesnego wykrywania i wykluczania obejmuje fundusze zarządzane bezpośrednio i pośrednio, ale nie fundusze w ramach zarządzania dzielonego, chociaż te ostatnie stanowią około 80 % wydatków UE; wzywa Komisję, aby objęła te fundusze systemem wczesnego wykrywania i wykluczania; ponawia swój apel do Komisji, w szczególności zaś do państw członkowskich w Radzie, o wprowadzenie obowiązku korzystania z Arachne; oczekuje od Komisji ponownej oceny ram wymiany danych między instytucjami UE i z państwami członkowskimi w celu zmaksymalizowania stopnia skutecznej wymiany informacji, z zapewnieniem przestrzegania wymogów dotyczących ochrony danych;
45. wzywa Komisję, by wspierała państwa członkowskie przez zapewnienie organom krajowym szkoleń mających na celu przekazanie im wiedzy niezbędnej, aby jak najskuteczniej i zgodnie z normami UE w zakresie sprawozdawczości korzystać z narzędzi takich jak system wczesnego wykrywania i wykluczania oraz Arachne; zwraca się do Komisji, by we współpracy z państwami członkowskimi przeanalizowała trudności, jakie napotykają władze krajowe podczas korzystania z systemu wczesnego wykrywania i wykluczania oraz Arachne, oraz by wydała konkretne zalecenia i poprawiła istniejące ogólne wytyczne, a także ułatwiła korzystanie z tych narzędzi; wyraża ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie są przeciwne korzystaniu z tych narzędzi w obawie przed zwiększonym obciążeniem biurokratycznym; podkreśla, że narzędzia te, jeśli są odpowiednio zintegrowane, mogą w istocie ograniczyć biurokrację; apeluje do państw członkowskich o ponowne rozważenie stanowiska w tej sprawie, a do Komisji o niestrudzone promowanie zalet systemu wczesnego wykrywania i wykluczania oraz systemu Arachne wśród państw członkowskich; apeluje o wprowadzenie programów szkoleniowych na temat przeciwdziałania praniu pieniędzy, umożliwiających władzom wykrywanie ryzyka potencjalnych nadużyć przed wypłatą środków, szczególnie na temat zasady „znaj swojego klienta” i nieujawnionego zaangażowania osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne w dotacje,

projekty i subwencje w ramach WPR;

46. wyraża przekonanie, że rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów, które ustanawia wspólne zasady mające zastosowanie do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, jest kolejnym ważnym elementem zapobiegania niewłaściwemu wykorzystywaniu środków finansowych UE przez przestępczość zorganizowaną;
47. podkreśla, że ważnym krokiem w kierunku zwalczania przestępczości zorganizowanej jest uczynienie jej mniej opłacalną; przywołuje w tym kontekście działania prowadzone przez OLAF, którego dochodzenia stanowią kluczowe narzędzie walki z nadużyciami finansowymi; wyraża ubolewanie, że odsetek aktów oskarżenia wniesionych w następstwie zaleceń OLAF-u dla państw członkowskich jest niski i wykazuje tendencję spadkową, gdyż zmniejszył się z 53 % w latach 2007–2014 do 37 % w latach 2016–2020; zauważa ponadto, że stopień, w jakim kwoty finansowe, których odzyskanie się zaleca, są faktycznie odzyskiwane, nie został oceniony w ostatnich latach, a najnowsza ocena obejmująca lata 2002–2016 wskazuje, że stopień odzysku wynosi 30 %; wzywa OLAF i Komisję, aby zbadały przyczyny leżące u podstaw tego zjawiska, a także wzywa państwa członkowskie, aby wypełniły prawny obowiązek odzyskania środków finansowych oraz ściśle współpracowały z organami Unii, aby zapewnić, że środki wykorzystywane przez przestępczość zorganizowaną niezgodnie z ich przeznaczeniem będą skutecznie odzyskiwane, gdyż szacuje się, że aż 98 % dochodów z przestępstwa nie jest konfiskowanych i pozostaje do dyspozycji przestępców; wzywa OLAF, by gromadził informacje na temat stopy odzysku w następstwie swoich zaleceń finansowych oraz by publikował te informacje w swoich sprawozdaniach rocznych; uważa, że zdecydowane działania mające na celu odzyskanie środków, w tym zajęcie zapobiegawcze oraz zajęcie równowartości mienia uzyskanego na drodze przestępstwa, mogą zniechęcić organizacje przestępcze do popełniania oszustw na szkodę UE i chronić jej interesy finansowe; apeluje do państw członkowskich o zwiększenie wskaźnika konfiskaty środków finansowych związanych z nadużyciami i położenie większego nacisku na środki zapobiegawcze; zwraca się do Komisji, by rozważyła możliwość uzupełnienia obecnego fragmentarycznego podejścia do odzyskiwania aktywów o ogólnounijny organ odpowiedzialny za zapewnienie terminowego i skutecznego odzyskiwania środków finansowych UE;
48. jest zdania, że zapobieganie nadużyciom finansowym i zwalczanie takich nadużyć popełnianych przez zorganizowane grupy przestępcze powinno być priorytetem instytucji zarządzających, certyfikujących i audytowych, a także przedmiotem specjalistycznych dochodzeń finansowych; uważa, że walka ze zorganizowanymi grupami przestępczymi wymaga również udoskonalenia przepisów i środków zamrażania i konfiskaty mienia, w tym, w stosownych przypadkach, czasowego zajęcia mienia o równowartości korzyści pochodzących z przestępstwa, aby zapobiec przekazaniu lub zbyciu tych korzyści przed zakończeniem postępowania karnego; przypomina, że bezwzględnie należy dokładać wszelkich starań, aby odzyskiwać środki skradzione UE; zdecydowanie popiera zwiększenie skuteczności dochodzeń w celu rozbicia struktur przestępczości zorganizowanej i podkreśla, że organy ścigania muszą wyprzedzać przestępców, którzy coraz częściej posiłkują się nowymi technologiami i wykorzystują każdą okazję do rozszerzenia swojej nielegalnej działalności, zarówno w

internecie, jak i poza nim;

o

o o

49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

8.10.2021

OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

dla Komisji Kontroli Budżetowej

w sprawie wpływu przestępczości zorganizowanej na zasoby własne UE i na niewłaściwe wykorzystywanie funduszy unijnych, ze szczególnym uwzględnieniem zarządzania dzielonego z perspektywy audytu i kontroli (2020/2221(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Adrián Vázquez Lázara

WSKAZÓWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Kontroli Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że wspólna polityka rolna (WPR) jest największym elementem składowym budżetu UE, odpowiadającym za 31 % całkowitych wydatków budżetowych na lata 2021–2027; podkreśla, że należycie funkcjonujące systemy kontroli WPR na szczeblu europejskim i krajowym mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych UE i jej obywateli przed wszelkimi nadużyciami funduszy UE, które mogą szkodzić rolnikom i publicznemu wizerunkowi takiej strategicznej polityki; podkreśla, że ogólne przepisy Unii dotyczące ochrony interesów finansowych Unii i unikania konfliktu interesów muszą być przestrzegane przez wszystkie państwa członkowskie; zwraca uwagę, że przejrzystość i kontrola funduszy rolnych mają zasadnicze znaczenie dla budowy funkcjonującego systemu rolnego;
2. zwraca uwagę, że wsparcie dochodów dla rolników ma głównie formę bezpośrednich płatności obszarowych; podkreśla potrzebę bardziej ukierunkowanego wsparcia i lepszej równowagi między dużymi i małymi beneficjentami na szczeblu państw członkowskich; ubolewa, że w nowej WPR stosowanie górnego limitu ma wciąż charakter dobrowolny; wzywa państwa członkowskie do stosowania różnych narzędzi redystrybucyjnych w ramach nowej WPR jako środka przeciwdziałającego niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszy rolnych i umożliwiającego ich sprawiedliwszy podział; krytykuje fakt, że na specjalnym szczycie Rady Europejskiej w lipcu 2020 r. państwa członkowskie jednostronnie postanowiły nie wprowadzać maksymalnych kwot dla osób fizycznych w ramach pierwszego lub drugiego filaru, uprzedzając decyzję w ramach negocjacji trójstronnych w sprawie reformy WPR;
3. podkreśla, że istniejące narzędzia statystyczne na poziomie UE, takie jak unijna sieć danych rachunkowych gospodarstw rolnych (FADN), badanie Eurostatu dotyczące

struktury gospodarstw rolnych oraz zintegrowany system zarządzania i kontroli (ZSZiK) gromadzą dane dotyczące różnych aspektów prawa własności gruntu; podkreśla, że kompleksowe, aktualne, przejrzyste i wysokiej jakości dane dotyczące praw własności gruntu, struktur własności dzierżawy oraz zmian cen i wolumenu na rynkach gruntów na szczeblu europejskim nie są jak dotąd dostępne, a w niektórych państwach członkowskich są gromadzone i publikowane jedynie w niepełnym zakresie;

4. wzywa Komisję, by gromadziła informacje dotyczące wszystkich dopłat otrzymanych z pierwszego i drugiego filaru WPR i sumowała całkowitą kwotę, jaką osoba fizyczna otrzymuje bezpośrednio w formie płatności bezpośrednich lub pośrednio jako beneficjent rzeczywisty osób prawnych korzystających z płatności w ramach WPR (płatności bezpośrednich i płatności ze środków na rozwój obszarów wiejskich);
5. podkreśla, że masowy wykup i dzierżawa ziemi oraz koncentracja gruntów to praktyki, które negatywnie wpływają na dobrobyt gospodarczy i społeczny lokalnych społeczności oraz wymianę pokoleń, gdyż zmuszają wiele gospodarstw rolnych, zwłaszcza drobnych, do zaprzestania działalności, ze szkodą dla atrakcyjności obszarów wiejskich i różnorodności biologicznej; wzywa Komisję do zajęcia się tymi kwestiami na szczeblu UE;
6. zauważa, że masowy wykup i dzierżawa ziemi może również wiązać się z nielegalną działalnością i korupcją ze strony oligarchii i „kleptokracji”, co mogliśmy zaobserwować w państwach członkowskich Europy Środkowej i Wschodniej, lub ze strony organizacji mafijnych czy pozbawionych skrupułów przedsiębiorstw, jak ma to miejsce również w innych państwach członkowskich Unii;
7. podkreśla, że państwa członkowskie są odpowiedzialne za fundusze rolne UE w ramach zarządzania dzielonego z Komisją; podkreśla, że nowy model realizacji i nowe krajowe plany strategiczne mogą stanowić okazję do tego, by wzmocnić środki kontrolne państw członkowskich i Komisji względem dystrybucji funduszy i zarządzania nimi, pod warunkiem że państwa członkowskie dysponują skutecznymi systemami zarządzania i kontroli, a także by uwrażliwić organy odpowiedzialne za udzielanie dotacji na możliwości nadużyć; podkreśla, że zasada jednolitej kontroli powinna pomóc w zmniejszeniu presji na rolników oraz że kontrole nie powinny powodować niepotrzebnych lub dodatkowych obciążeń administracyjnych dla małych i średnich rolników; podkreśla w tym kontekście znaczenie wymiany między europejskimi organami ścigania a organami odpowiedzialnymi za uwalnianie środków finansowych w celu zapewnienia z wyprzedzeniem jak najwyższego poziomu uwrażliwienia na wystąpienie ewentualnych nadużyć;
8. wzywa Komisję do uwrażliwiania państw członkowskich na zjawisko przestępczości zorganizowanej w kontekście uchylania się od opodatkowania, korupcji i nielegalnych praktyk (takich jak „umowy kieszeniowe”) w związku z transakcjami dotyczącymi gruntów, a także do wspierania państw członkowskich w walce z tym przestępstwami;
9. uważa, że należy dołożyć wszelkich starań, by nowy model realizacji WPR nie spowodował zmniejszenia poziomu absorpcji środków WPR przez beneficjentów końcowych w wyniku nieintencjonalnych błędów, braku przejrzystości przepisów lub braku odpowiednich informacji, szczególnie w pierwszym okresie wdrażania;

10. podkreśla potrzebę specjalnie dostosowanego systemu zapobiegania nadużyciom finansowym w celu zapobiegania wszelkim nadużyciom unijnych funduszy rolnych; zwraca uwagę, że chociaż liczba przypadków nadużyć finansowych znacznie się zmniejszyła w ostatnich latach, zwalczanie nadużyć finansowych powinno pozostać priorytetem UE i państw członkowskich; podkreśla, że fundusze UE muszą być odzyskiwane w odpowiednim czasie oraz z zadowoleniem przyjmuje przepisy rozporządzenia horyzontalnego WPR dotyczącego proporcjonalnych kar jako skutecznych środków odstraszających; zwraca uwagę, że kompleksowy system informacji i monitorowania w czasie rzeczywistym, obejmujący istniejące narzędzia, takie jak Arachne, ale nie ograniczający się do nich, ma istotne znaczenie dla umożliwienia dokładnego przeglądu dystrybucji i sprawiedliwego podziału funduszy UE oraz dla śledzenia i agregowania rozdzielanych środków finansowych; uważa, że system ten powinien zawierać informacje o wzajemnych powiązaniach między przedsiębiorstwami a beneficjentami rzeczywistymi;
11. zauważa, że Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest odpowiedzialny za zwalczanie nadużyć finansowych w płatnościach w ramach WPR oraz że sprawy wszczyna się w oparciu o informacje od państw członkowskich lub doniesieniach od zainteresowanych obywateli, którzy mogą być narażeni na działania odwetowe; podkreśla ponadto, że sprawy prowadzone przez OLAF są wysoce poufne i nie są szeroko nagłaśniane po ich zakończeniu; w związku z tym wzywa do ochrony sygnalistów oraz do wymiany najlepszych praktyk w tej dziedzinie przez organy prowadzące dochodzenia w sprawie nadużyć finansowych w państwach członkowskich;
12. podkreśla, że rolnicy muszą być chronieni przed zastraszaniem ze strony grup przestępczych, które chcą ubiegać się o dotacje do ich gruntów;
13. podkreśla, że struktury oligarchiczne w porównaniu z zorganizowanymi grupami przestępczymi są równie lub bardziej szkodliwe finansowo dla WPR oraz że identyfikacja tych struktur ma zasadnicze znaczenie dla ochrony osób faktycznie prowadzących działalność rolniczą;
14. podkreśla znaczenie przejrzystości dla wczesnego wykrywania nadużyć finansowych, konfliktów interesów lub innych nieprawidłowości; podkreśla, że ważne jest posiadanie niepowtarzalnych identyfikatorów w systemach sprawozdawczości i bazach danych w celu wyjaśnienia, kim są beneficjenci końcowi, a także posiadanie wspólnych baz danych w celu zapewnienia interoperacyjności baz danych w całej UE, wspólnych zasad i wymiany danych między rządami i zainteresowanymi stronami, współpracy transgranicznej i lepszego wykorzystania narzędzi informatycznych; przypomina o wymogach przejrzystości dotyczących WPR i polityki spójności, które nakładają na właściwe organy obowiązek prowadzenia publicznie dostępnego wykazu beneficjentów końcowych; wzywa państwa członkowskie do publikowania tych danych w jednolitym formacie nadającym się do odczytu maszynowego oraz do zapewnienia interoperacyjności informacji; zwraca się do Komisji o gromadzenie i agregowanie danych oraz publikowanie wykazów największych beneficjentów każdego funduszu w każdym państwie członkowskim; podkreśla znaczenie przestrzegania rozporządzenia finansowego, a w szczególności wdrożenia art. 61 dotyczącego konfliktu interesów przez wszystkie państwa członkowskie oraz jego stosowania w odniesieniu do wszystkich płatności z funduszy UE;

15. przypomina, że w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) UE zwiększa wsparcie dla instytucji zarządzających w zakresie kontroli administracyjnych i kontroli zarządzania funduszami unijnymi, w szczególności poprzez wykorzystanie platformy Arachne; zwraca uwagę, że do tej pory Arachne była wykorzystywana jedynie do kontroli projektów obejmujących fundusze spójności; przyjmuje do wiadomości apele Parlamentu o rozszerzenie podejścia opartego na ekstrakcji danych i przejrzystości, stosowanego obecnie jedynie w odniesieniu do finansowania inwestycji w ramach WPR, na wszystkie kontrole płatności obszarowych w pierwszym i drugim filarze; podkreśla w związku z tym znaczenie wprowadzenia obowiązku korzystania z platformy Arachne przez państwa członkowskie, w szczególności w kontekście zarządzania funduszami rolnymi;
16. ubolewa nad faktem, że istnieje ponad 290 systemów monitorowania i sprawozdawczości dotyczących WPR i Funduszu Spójności, co uniemożliwia weryfikację końcowych beneficjentów tych środków finansowych, skuteczne zapobieganie nadużyciom finansowym i korupcji oraz prowadzenie dochodzeń; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia zharmonizowanego lub jednolitego systemu sprawozdawczości zawierającego aktualne i dokładne dane; podkreśla, że brakuje przejrzystości i publicznego dostępu do danych dotyczących dystrybucji dopłat rolnych;
17. domaga się zwiększenia zasobów na prowadzenie dochodzeń, a także ściślejszej koordynacji między państwami członkowskimi a organami UE (OLAF, Europejski Trybunał Obrachunkowy, Eurojust i Prokuratura Europejska) oraz większej świadomości wśród właściwych organów krajowych, aby skutecznie walczyć z nadużyciami dotyczącymi funduszy rolnych; podkreśla w tym kontekście, że budżet przyznany Eurojustowi w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027 został zamrożony na poziomie z 2019 r., podczas gdy liczba prowadzonych przezeń spraw wzrosła; podkreśla potrzebę opracowania kompleksowej strategii przeciwdziałania nadużyciom finansowym obejmującej solidną analizę ryzyka nadużyć finansowych, przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że nowe kontrole i wymogi dotyczące dokumentacji nie będą stanowiły coraz większego obciążenia dla rolników; zachęca do wykorzystywania informacji pochodzących z różnych systemów, takich jak EDES i ARACHNE, w celu ochrony interesów finansowych Unii; podkreśla potrzebę stworzenia unijnego programu ustawicznych szkoleń dla pracowników agencji płatniczych w celu poprawy wykrywania nadużyć finansowych i wymiany najlepszych praktyk.
18. ubolewa, że nie wszystkie państwa członkowskie decydują się na koordynację i wszczynanie ponadnarodowych postępowań w ramach Eurojustu i że w rezultacie wiele spraw dotyczących przestępczości zorganizowanej na szczeblu europejskim nie może zostać rozwiązanych; podkreśla, że państwa członkowskie, które pozostają odpowiedzialne za środki operacyjne w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej, muszą w większym stopniu korzystać ze współpracy transgranicznej i ogólnounijnej, ponieważ przestępczość zorganizowana jest coraz bardziej powiązana, międzynarodowa i cyfrowa;
19. podkreśla potrzebę skuteczniejszego zwalczania przestępstw przeciwko środowisku o wymiarze transgranicznym, które mają wpływ na różnorodność biologiczną i zasoby

naturalne, takich jak nielegalny handel roślinami i zwierzętami, nielegalne pozyskiwanie drewna i handel drewnem, a także nielegalny handel odpadami; wzywa Komisję, by zainicjowała rozszerzenie mandatu Prokuratury Europejskiej w celu objęcia nim transgranicznych przestępstw przeciwko środowisku;

20. ponownie wyraża zaniepokojenie faktem, że dotacje w ramach WPR nadal zachęcają do masowego wykupu i dzierżawy ziemi oraz koncentracji gruntów rolnych przez struktury przestępcze i oligarchiczne, a także do nadużyć ze strony zorganizowanych grup przestępczych; ponawia swój apel do Komisji o dopilnowanie w trybie pilnym, by mechanizmy składania skarg przez rolników i MŚP zapewniały im możliwość nieskomplikowanego złożenia skargi w przypadku masowego wykupu i dzierżawy ziemi, poważnych uchybień ze strony władz krajowych, nieprawidłowego lub stronniczego traktowania w procedurach przetargowych lub przy podziale dotacji, nacisków lub zastraszania ze strony struktur przestępczych, przestępczości zorganizowanej lub struktur oligarchicznych, a także wszelkich innych poważnych naruszeń ich praw podstawowych;
21. podkreśla znaczenie dokładnego zbadania przypadków niewłaściwego wykorzystania funduszy UE ujawnionych przez dziennikarzy w państwach członkowskich UE oraz zapewnienia odzyskania funduszy UE wykorzystanych z naruszeniem przepisów;
22. podkreśla potrzebę monitorowania rolnych agencji płatniczych w państwach członkowskich oraz zapewnienia ich formalnej i nieformalnej niezależności, a także dostosowania ich pracy do przepisów UE, przy czym lepszy system kontroli mogą zapewnić m.in. kontrole wyrywkowe na miejscu;
23. podkreśla swoje zaniepokojenie faktem, że pomimo licznych instrumentów prawnych przyjętych w dziedzinie odzyskiwania mienia współpracę sądową nadal utrudniają duże różnice między krajowymi systemami prawnymi oraz brak zharmonizowanych przepisów; podkreśla, że szereg państw członkowskich nadal napotyka przeszkody w realizacji wniosków o współpracę sądową i europejskich nakazów dochodzeniowych, w identyfikowaniu i zamrażaniu dochodów pochodzących z przestępstwa oraz w uznawaniu nakazów konfiskaty wydanych przez inne państwa członkowskie;
24. podkreśla, że konfiskata i odzyskiwanie mienia pochodzącego z działalności przestępczej stanowi zasadniczy element w walce z przestępczością zorganizowaną oraz że ma to również skutek odstrasżający poprzez wzmocnienie przekonania, że „przestępstwo nie popłaca”; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do skrupulatnego śledzenia sprzeniewierzonych funduszy unijnych; zwraca uwagę, że niektóre państwa członkowskie zaczęły zatrudniać wyspecjalizowanych księgowych w celu zbadania finansowych aspektów dochodzeń w sprawach karnych, aby pomóc prokuratorom;
25. podkreśla, że rozporządzenie finansowe, a w szczególności jego art. 61, musi być przestrzegane i wdrażane we wszystkich państwach członkowskich oraz stosowane do wszystkich płatności z funduszy UE, w tym do płatności bezpośrednich w rolnictwie.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ**

Data przyjęcia	30.9.2021
Wynik głosowania końcowego	+ : 43 - : 1 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Colm Markey, Alin Mituța, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Maria Noichl, Juozas Olekas, Pina Picierno, Maxette Pirbakas, Eugenia Rodríguez Palop, Bronis Ropé, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Claude Gruffat, Tilly Metz, Irène Tolleret

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

43	+
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Gilles Lebreton, Maxette Pirbakas
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Alin Mituța, Ulrike Müller, Irène Tolleret
S&D	Clara Aguilera, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Maria Noichl, Juozas Olekas, Pina Picierno
The Left	Luke Ming Flanagan, Eugenia Rodríguez Palop
Verts/ALE	Benoît Biteau, Claude Gruffat, Tilly Metz, Bronis Ropé, Sarah Wiener

1	-
ID	Ivan David

1	0
NI	Dino Giarrusso

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

14.10.2021

OPINIA KOMISJI WOLNOŚCI OBYWATELSKICH, SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WENĘTRZNYCH

dla Komisji Kontroli Budżetowej

w sprawie wpływu przestępczości zorganizowanej na zasoby własne UE i na niewłaściwe wykorzystywanie funduszy unijnych, ze szczególnym uwzględnieniem zarządzania dzielonego z perspektywy audytu i kontroli (2020/2221(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Caterina Chinnici

WSKAZÓWKI

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zwraca się do Komisji Kontroli Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że organizacje przestępcze dowiodły, że potrafią przenikać głęboko do struktur społecznych, politycznych, finansowych, gospodarczych, biznesowych i administracyjnych państw członkowskich i prac w legalnej gospodarce ogromne dochody z przestępstw, w tym tych naruszających interesy finansowe UE, co stanowi poważne zagrożenie dla swobód obywateli UE; w tym kontekście podkreśla również, że przestępczość zorganizowana poważnie zagraża demokracji i praworządności, a walka z korupcją i przenikaniem przestępczości zorganizowanej do legalnej gospodarki ma zasadnicze znaczenie, aby zagwarantować równe traktowanie wobec prawa, chronić prawa i dobrobyt obywateli, zapobiegać nadużyciom oraz pociągać do odpowiedzialności osoby sprawujące urzędy publiczne; uważa, że niezbędną jest wspólna, skoordynowana reakcja UE i jej państw członkowskich; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z 14 kwietnia 2021 r. w sprawie unijnej strategii zwalczania przestępczości zorganizowanej 2021–2025 (COM/2021/0170);
2. zauważa, że Komisja zidentyfikowała dziewięć głównych rynków przestępczych, których dochody w 2019 r. szacuje się łącznie na 139 mld EUR; zaznacza, jak ważne dla lepszej oceny sytuacji jest gromadzenie danych przez właściwe jednostki; podkreśla, że należy dalej oceniać wpływ przestępczości zorganizowanej na fundusze i zasoby własne UE oraz odpowiednio zwalczać ten problem we wszystkich państwach członkowskich;
3. ubolewa, że nie zharmonizowano przepisów krajowych dotyczących walki z przestępczością zorganizowaną; podkreśla, że organizacje przestępcze wykorzystują różnice w przepisach między państwami członkowskimi, oraz przypomina, że

niejednolite definicje przestępczości zorganizowanej utrudniają zharmonizowane podejście do zwalczania nadużyć finansowych na szczeblu UE; ponownie apeluje o przegląd decyzji ramowej Rady 2008/841/WSiSW z 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej¹ i zwraca uwagę, że trzeba ustanowić wspólną definicję przestępczości zorganizowanej; w definicji tej powinny znaleźć się nowe technologie stosowane przez grupy przestępcze oraz przemoc, korupcja lub zastraszanie i należy uwzględnić specyfikę organizacji mafijnych, które wykorzystują przynależność do danej organizacji i sytuację podległości, aby bezpośrednio lub pośrednio kierować działalnością gospodarczą, koncesjami, pozwoleniami, zamówieniami i usługami publicznymi lub je kontrolować, uzyskać dostęp do funduszy europejskich lub wpływać na procesy demokratyczne; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na to, by wszelkie środki służące zwalczaniu przestępczości zorganizowanej były zgodne z prawami podstawowymi i praworządnością;

4. zauważa, że przestępczość zorganizowana nie tylko w oczywisty sposób zagraża porządkowi publicznemu i bezpieczeństwu, co wynika z typowych dla organizacji przestępczych form przemocy, lecz także może powodować równie poważne problemy polegające na przenikaniu do legalnej gospodarki i korumpowaniu urzędników państwowych, co skutkuje infiltracją instytucji i administracji publicznej; ponownie apeluje do UE, aby bezzwłocznie uzyskała status pełnoprawnego członka Grupy Państw przeciwko Korupcji (GRECO); podkreśla, że należy zapewnić wystarczające zasoby systemowi sądownictwa oraz spójnie wykorzystywać wszystkie dostępne narzędzia we wszystkich państwach członkowskich, aby wykrywać i zwalczać nadużycia finansowe oraz przestępstwa finansowe i gospodarcze;
5. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie 1 czerwca 2021 r. działalności przez Prokuraturę Europejską, która ma prowadzić postępowanie przygotowawcze, wnosić i popierać oskarżenia oraz wytaczać powództwa przeciwko sprawcom przestępstw naruszających interesy finansowe UE, w tym różnych rodzajów nadużyć finansowych, oszustw związanych z VAT powodujących szkody powyżej 10 mln EUR, prania pieniędzy i korupcji; ponownie podkreśla potrzebę zadbania o to, by Prokuratura Europejska dysponowała wszelkimi zasobami niezbędnymi do wykonywania jej zadań w celu ochrony interesów finansowych UE; zwraca uwagę, że zaledwie sześć tygodni po utworzeniu Prokuratura Europejska odnotowała już 1 000 zawiadomień o nadużyciach finansowych naruszających interesy Unii Europejskiej; podkreśla, że wraz z ustanowieniem funduszu NextGenerationEU (NGEU) obciążenie pracą Prokuratury Europejskiej prawdopodobnie jeszcze wzrośnie; przypomina o wypowiedziach europejskiej prokurator generalnej, że jeśli Prokuratura ma skutecznie realizować zadania, trzeba zwiększyć zasoby na zatrudnienie wystarczającej liczby osób prowadzących dochodzenia finansowe oraz analityków; wzywa Komisję i władzę budżetową, aby zapewniły Prokuraturze Europejskiej środki wystarczające do realizowania obowiązków; apeluje do Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) o ściślejszy nadzór nad wykorzystaniem funduszy przez państwa członkowskie, które nie dołączyły do Prokuratury Europejskiej, tak by zapobiegać nadużyciom i chronić interesy finansowe UE; apeluje też o wystarczające środki finansowe dla pozostałych właściwych agencji i organów UE zaangażowanych w walkę z przestępczością gospodarczą i finansową, takich jak Europol i Eurojust;

¹ Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42.

6. ubolewa, że pięć państw członkowskich nie dołączyło do Prokuratury Europejskiej; wołałby, aby państwa te zmieniły decyzję, ponieważ sprawna współpraca wszystkich państw członkowskich z Prokuraturą Europejską przesądzi o jej skuteczności; jednocześnie z zadowoleniem przyjmuje ustalenia robocze między EPPO a Węgrami; wzywa pozostałe państwa członkowskie, które nie dołączyły do Prokuratury, by również pilnie nawiązały kontakty robocze, co pozwoli uniknąć luk w wykrywaniu przestępczości zorganizowanej i nadużyć finansowych; ubolewa, że Słowenia nie dopełniła jeszcze obowiązku powołania delegowanych prokuratorów europejskich, co może zagrozić skuteczności działań Prokuratury Europejskiej oraz poważnie i bezpośrednio odbić się na należyтым zarządzaniu finansami w budżecie UE i ochronie interesów finansowych Unii Europejskiej; apeluje do władz Słowenii, by natychmiast przedstawiła kandydatury na stanowisko prokuratora europejskiego; wzywa Komisję, aby wykorzystwała dostępne jej narzędzia i dopilnowała, by państwa członkowskie wypełniały swoje obowiązki wynikające z rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej² (rozporządzenie w sprawie Prokuratury Europejskiej);
7. przypomina, że aby stawić czoła pandemii koronawirusa i zapewnić zrównoważoną transformację naszych gospodarek, Komisja udostępnia 672,5 mld EUR w z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności w formie pożyczek i dotacji na wsparcie reform i inwestycji podejmowanych przez państwa członkowskie; podkreśla, że trzeba aktywnie dbać o właściwe wykorzystanie pieniędzy oraz udostępniać niezbędne zasoby instytucjom odpowiedzialnym za kontrolę i audyt, tak by pieniądze te wykorzystywano w interesie wszystkich obywateli europejskich; podkreśla, że działania na rzecz odbudowy gospodarki po pandemii COVID-19 wymagają najwyższej czujności, aby zapobiegać i przeciwdziałać przenikaniu przestępczości zorganizowanej do legalnej gospodarki; zwraca uwagę, że pandemia koronawirusa zmieniła sposób działania komórek przestępczości zorganizowanej; zauważa, że jest to także związane z rosnącym wykorzystaniem kryptowalut i płatności pozabankowych; zauważa, że Europol zaobserwował nasilenie działalności przestępczej spowodowanej koronawirusem, przybierającej formę przestępstw internetowych, oszustw i fałszerstw; podkreśla w związku z tym, że w skoordynowanym podejściu unijnym właściwe agencje i organy UE – Prokuratura Europejska, Eurojust, Europol i OLAF – powinny zacieśnić współpracę operacyjną, aby skutecznie zwalczać przestępczość zorganizowaną i ewentualne nadużycia dotyczące budżetu UE na rzecz odbudowy; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje niedawne ustalenia robocze między Prokuraturą Europejską a OLAF-em; z zadowoleniem przyjmuje forum ds. egzekwowania przepisów o NextGenerationEU zorganizowane 21 września 2021 r. w Rzymie pod wspólnym przewodnictwem Włoch i Europolu, mające na celu określenie kryteriów i najlepszych praktyk zapobiegania niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszu odbudowy w NGEU, w tym przez zorganizowane grupy przestępcze;
8. uważa, że należy lepiej oceniać i monitorować fundusze zarządzane wspólnie przez UE i państwa członkowskie, w szczególności fundusze objęte zarządzaniem dzielonym, których wdrażanie Komisja powierza poszczególnym krajom; apeluje do państw członkowskich, aby ustanowiły wiarygodny i skuteczny system zarządzania i kontroli przydzielania tych środków odbiorcom końcowym, również po to, by zapobiegać

² Dz.U. L 283 z 31.10.2007, s. 1.

nieprawidłowościom, wykrywać je i korygować;

9. zauważa, że niektóre grupy przestępcze szukają dostępu do polityków i urzędników publicznych, aby wykorzystać zasoby finansowe, którymi dysponują organy administracji publicznej, zwłaszcza w dziedzinie zamówień publicznych i robót publicznych, środków publicznych oraz bezpośrednich zamówień na wszelkiego rodzaju towary i zarządzanie usługami; zwraca uwagę, że nadużycia finansowe związane z funduszami UE stanowią lukratywne źródło dochodów dla zorganizowanych grup przestępczych, które postrzegają je jako mniej ryzykowne niż np. handel narkotykami czy ludźmi, przez co fundusze UE stają się atrakcyjnym celem; uważa zatem, że aby powstrzymać przestępców, którzy nielegalnie korzystają z funduszy unijnych, należy wprowadzić mocne zabezpieczenia zapobiegające nadużyciom na szczeblu krajowym i europejskim, takie jak skuteczna wymiana zgłoszeń podejrzanych transakcji przez jednostki analityki finansowej państw członkowskich, solidne procedury należytej staranności, i przejrzystość beneficjentów tych funduszy;
10. jest zdania, że zapobieganie nadużyciom finansowym i zwalczanie takich nadużyć popełnianych przez zorganizowane grupy przestępcze powinno być priorytetem instytucji zarządzających, certyfikujących i audytowych, a także przedmiotem specjalistycznych dochodzeń finansowych; uważa, że walka ze zorganizowanymi grupami przestępczymi wymaga również udoskonalenia przepisów i środków zamrażania i konfiskaty mienia, w tym, w stosownych przypadkach, czasowego zajęcia mienia o równowartości korzyści pochodzących z przestępstwa, aby zapobiec przekazaniu lub zbyciu tych korzyści przed zakończeniem postępowania karnego; przypomina, że bezwzględnie należy dokładać wszelkich starań, aby odzyskiwać środki skradzione UE; zdecydowanie popiera zwiększenie skuteczności dochodzeń w celu rozbicia struktur przestępczości zorganizowanej i podkreśla, że organy ścigania muszą wyprzedzać przestępców, którzy coraz częściej posiłkują się nowymi technologiami i wykorzystują każdą okazję do rozszerzenia swojej nielegalnej działalności, zarówno w internecie, jak i poza nim;
11. podkreśla, że właściwe podmioty administracji krajowej i Komisja, a także odpowiednie organy i agencje unijne oraz krajowe organy ścigania i organy sądowe powinny regularnie i w sposób usystematyzowany wymieniać się informacjami na temat nieprawidłowości w wykorzystaniu funduszy; apeluje do państw członkowskich o zapewnienie niezależności prokuratury, ponieważ taka niezależność ma istotny wpływ na zdolność do zwalczania przestępczości zorganizowanej; apeluje ponadto do państw członkowskich o dopilnowanie, by urzędnicy publiczni postępowali uczciwie i unikali działań, które mogą pociągać za sobą konflikt interesów i zwiększone ryzyko korupcji;
12. zauważa, że regularne sprawozdania Europolu „Ocena zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością w UE” (SOCTA) nie obejmują przestępczości zorganizowanej w zakresie funduszy UE; zachęca Europol, aby uwzględnił tę kwestię w przyszłych sprawozdaniach SOCTA;
13. apeluje do państw członkowskich, aby szybko wdrożyły dyrektywę (UE) 2019/1937 w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii³ (dyrektywa o ochronie

³ Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17.

sygnalistów) oraz uwzględniły gwarancje prawne dla osób fizycznych i niezależnych organów ujawniających korupcję, w tym dziennikarzy, sygnalistów, niezależnych mediów i organizacji pozarządowych walczących z korupcją; apeluje do wszystkich państw członkowskich, aby ustanowiły kompleksowe ramy ochrony sygnalistów; podkreśla, że jest to pilny postulat, biorąc pod uwagę doniesienia o coraz częstszych fizycznych atakach na dziennikarzy, wzroście liczby strategicznych powództw zmierzających do stłumienia debaty publicznej (powództw typu SLAPP) oraz stosowanych w niektórych państwach członkowskich przepisach bezpieczeństwa umożliwiających postępowanie w trybie przyspieszonym, w których za przestępstwo uznaje się rozpowszechnianie wizerunków lub danych funkcjonariuszy organów ścigania, co utrudnia pracę dziennikarską i pociąganie do odpowiedzialności władz krajowych.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ**

Data przyjęcia	12.10.2021
Wynik głosowania końcowego	+: 54 -: 2 0: 7
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Magdalena Adamowicz, Katarina Barley, Pernando Barrena Arza, Pietro Bartolo, Nicolas Bay, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Jorge Buxadé Villalba, Damien Carême, Caterina Chinnici, Clare Daly, Marcel de Graaff, Anna Júlia Donáth, Lena Düpont, Cornelia Ernst, Laura Ferrara, Nicolaus Fest, Maria Grapini, Andrzej Halicki, Sophia in 't Veld, Patryk Jaki, Marina Kaljurand, Assita Kanko, Fabienne Keller, Peter Kofod, Moritz Körner, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Lukas Mandl, Roberta Metsola, Nadine Morano, Javier Moreno Sánchez, Maite Pagazaurtundúa, Nicola Procaccini, Emil Radev, Paulo Rangel, Terry Reintke, Diana Riba i Giner, Ralf Seekatz, Michal Šimečka, Birgit Sippel, Sara Skyttedal, Martin Sonneborn, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Annalisa Tardino, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Bettina Vollath, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska, Javier Zarzalejos
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Olivier Chastel, Tanja Fajon, Jan-Christoph Oetjen, Philippe Olivier, Anne-Sophie Pelletier, Thijs Reuten, Rob Rookoen, Maria Walsh

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

54	+
ECR	Jorge Buxadé Villalba, Patryk Jaki, Assita Kanko, Nicola Procaccini, Jadwiga Wiśniewska
ID	Nicolaus Fest, Peter Kofod, Annalisa Tardino, Tom Vandendriessche
NI	Laura Ferrara, Martin Sonneborn
PPE	Magdalena Adamowicz, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Lena Düpont, Andrzej Halicki, Jeroen Lenaers, Lukas Mandl, Roberta Metsola, Nadine Morano, Emil Radev, Paulo Rangel, Ralf Seekatz, Sara Skyttedal, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Maria Walsh, Javier Zarzalejos
Renew	Olivier Chastel, Anna Júlia Donáth, Sophia in 't Veld, Fabienne Keller, Moritz Körner, Jan-Christoph Oetjen, Maite Pagazaurtundúa, Michal Šimečka, Ramona Strugariu
S&D	Katarina Barley, Pietro Bartolo, Caterina Chinnici, Tanja Fajon, Maria Grapini, Marina Kaljurand, Juan Fernando López Aguilar, Javier Moreno Sánchez, Thijs Reuten, Birgit Sippel, Bettina Vollath
Verts/ALE	Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Damien Carême, Terry Reintke, Diana Riba i Giner, Tineke Strik

2	-
ECR	Rob Rooken
ID	Marcel de Graaff

7	0
ID	Nicolas Bay, Philippe Olivier
NI	Milan Uhrík
The Left	Pernando Barrena Arza, Clare Daly, Cornelia Ernst, Anne-Sophie Pelletier

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ**

Data przyjęcia	26.10.2021
Wynik głosowania końcowego	+: 29 -: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Matteo Adinolfi, Olivier Chastel, Caterina Chinnici, Lefteris Christoforou, Corina Crețu, Ryszard Czarnecki, Martina Dlabajová, José Manuel Fernandes, Luke Ming Flanagan, Daniel Freund, Isabel García Muñoz, Monika Hohlmeier, Jean-François Jalkh, Pierre Karleskind, Joachim Kuhs, Ryszard Antoni Legutko, Younous Omarjee, Tsvetelina Penkova, Markus Pieper, Sabrina Pignedoli, Michèle Rivasi, Petri Sarvamaa, Vincenzo Sofo, Michal Wiezik, Angelika Winzig, Lara Wolters, Tomáš Zdechovský
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Maria Grapini, Ramona Strugariu, Viola Von Cramon-Taubadel

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

29	+
ECR	Ryszard Czarnecki, Ryszard Antoni Legutko, Vincenzo Sofo
ID	Isabella Adinolfi, Joachim Kuhs
NI	Sabrina Pignedoli
PPE	Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Monika Hohlmeier, Markus Pieper, Petri Sarvamaa, Michal Wiezik, Angelika Winzig, Tomáš Zdechovský
Renew	Olivier Chastel, Martina Dlabajová, Pierre Karleskind, Ramona Strugariu
S&D	Caterina Chinnici, Corina Crețu, Isabel García Muñoz, Maria Grapini, Tsvetelina Penkova, Lara Wolters
The Left	Luke Ming Flanagan, Younous Omarjee
Verts/ALE	Daniel Freund, Michèle Rivasi, Viola Von Cramon-Taubadel

1	-
ID	Jean-François Jalkh

0	0

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się